

DOELSTELLINGS VAN DIE FAKULTEIT GENEESKUNDE VAN DIE UNIVERSITEIT VAN STELLENBOSCH

F. D. DU T. VAN ZIJL, CH.M., F.R.C.S.

Professor van Chirurgie en Dekaan van die Fakulteit van Geneeskunde van die Universiteit van Stellenbosch

Die ontstaan van die Geneeskundige Fakulteit van die Universiteit van Stellenbosch, soos dit ook die geval was met die Geneeskundige Fakulteit van die Universiteit van Pretoria, spruit uit die ernstige behoefte om geneeskundige dienste te lewer aan 'n groot gedeelte van ons bevolking in 'n taal, met sy idioom, wat deur hierdie bevolkingsgedeelte verstaan word. Op hierdie wyse voel die siekes tuis onder diegene wat hulle behandel. Deur middel van so 'n geneeskundige

fakulteit word daar 'n omgewing geskep waarin nie net die pasiënte nie, maar ook die verpleegsters, die administratiewe personeel en andere, met groter gemak en vrymoedigheid, en dus ook met meer doeltreffendheid, kan beweeg en werk.

Naas die behoefte van die Afrikaanssprekende pasiënt is daar die behoefte van die Afrikaanssprekende student, sowel uit die platteland as uit die stad, om deur die medium van sy eie taal opgelei te word. Met sy eie kennis en agtergrond van

die Afrikaanse leefwyse en denkwyse werk die student dan terselfdertyd mee in die skepping van 'n opleidingsinrigting en 'n opleidingshospitaal wat aan albei doelstellings beantwoord. Noodwendig bring dit ook mee die opleiding van verpleegsters en personeel van die geneeskundige hulpdienste waarsonder die doelstellings nie ten volle bereik kan word nie.

Navorsing

Die hoogste strewe van die inrigting kan egter alleen dan bereik word wanneer die wetenskaplike peil daarin hoog gehou word. Die geneeskundige wetenskap maak snelle vordering. Om in staat te wees om daarmee tred te hou en om daartoe 'n bydrae te kan lewer, moet die allergrootste klem op navorsing gelê word. Sonder navorsing sal die fakulteit nie volwaardig word nie, en sal die opleiding noodwendig daaronder ly.

Saam met navorsing word die opleiding van nagraadse studente beklemtoon. Om te verseker dat die opleiding genoegsaam prakties van aard is, word van die nagraadse student 'n besondere lang tydperk van kliniese assistentskap vereis.

Integrale deel van 'n Universiteit

'n Geneeskundige fakulteit is verder 'n nodige toevoeging tot enige universiteit om aanvullend met die ander natuurwetenskaplike fakulteite te wees. Met hierdie byvoeging is ons oudste Afrikaansmedium universiteit in staat om 'n voller bydrae te maak, en diens te lewer aan 'n vinnig groeiende Suid-Afrikaanse bevolking.

Die jong fakulteit is gesteld op sy identiteit. Hy soek egter

nie om sy identiteit in isolasie te behou nie, maar juis om dit in samewerking met ander dergelike inrigtings en suster-fakulteite in Suid-Afrika en in die buiteland uit te bou. Daarom soek hy steeds hul vriendskap en samewerking; daarom beywer hy hom ook vir ons gemeenskaplike voordeel, en sal sy strewe steeds wees om niks te doen om die belange van ander te benadeel nie. Waar hy 'n bydrae in belang van die wetenskap en in belang van die geneeskundige opvoeding in Suid-Afrika kan maak, sal dit hom groot vreugde gee om dit in medewerking met suster-fakulteite te doen.

Ten opsigte van die jong aspirant-geneesheer, wie se opleiding aan ons toevertrou word, is ons uitgangspunt dat hy as geneesheer sowel as mens die allerbeste toerusting vir sy taak werd is. Ons verkeer onder die indruk daarvan dat hy in wetenskaplike sin ten volle toegerus moet wees vir die taak wat op hom wag, maar ons beseft dat, naas sy taak as geneesheer, hy ook 'n taak as landsburger het. Om hom hiervoor voor te berei, is 'n doelstelling wat ons met woord en voorbeeld nastreef.

Oor twee faktore wat van die grootste belang by die opbou van 'n nuwe fakulteit is, is ons opreg dankbaar. Die eerste is dat ons met 'n span jong, goed-opgeleide, entoesiastiese wetenskaplikes kon begin; manne wat vasbeslote is om 'n sukses van hul taak te maak. Die tweede is dat ons deel vorm van 'n Universiteit waar suiwer wetenskap en harde werk tradisie is, 'n Universiteit wat rigting gee en inspireer.

Ons is bewus van die probleme wat nog opgelos moet word. Gelukkig sien ons hulle nie soseer as probleme nie, maar as 'n uitdaging en 'n geleentheid.